

hviler på et solidt og positivt erfaringsgrundlag fra det daglige arbejde i danske virksomheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

### Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 54 stemmer (S, SF, RV og KRF) mod 10 (DF, Mogens Andreasen (UP), Kim Behnke (UP) og Thorkild B. Frandsgaard (UP)); 42 (V, KF, CD og EL) stemte hverken for eller imod.

### Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

### 8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 30:

#### Forslag til folketingsbeslutning om kommunal støtte til sygdomsbehandling.

Af Ester Larsen (V) og Henriette Kjær (KF).  
(Fremsat 31/10 2000. Første behandling 28/11 2000. Betænkning 28/2 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

### Forhandling

#### Ester Larsen (V):

En 21-årig slagteriarbejder fra Løgstør bliver af sin kommune sendt på privathospital. Det har en lang forhistorie.

I juli måned 1999 blev hun henvist til Aalborg Sygehus. Her fik hun oplyst en ventetid på 2-3 måneder. Ventetiden blev forlænget. Den 3. november, altså 4 måneder senere, bliver hun henvist til Randers Sygehus, hvor hun kunne undersøges 5. januar. Herfra blev hun tilbagevisiteret til Aalborg Sygehus, hvor hun kom bagest i køen.

Den 8. maj, altså 10 måneder senere, får kommunen at vide, at ventetiden på Aalborg Sygehus er steget markant, siden den pågældende var henvist første gang, og i den konkrete sag

blev det oplyst, at ventetiden formentlig ville være yderligere 6 måneder, altså en samlet ventetid på 1½ år.

Kommunen blev bekymret for den unge kvindes fremtidsmuligheder på arbejdsmarkedet og henviste hende til privathospitaler. Det drejede sig om en simpel håndoperation til en pris på 25.500 kr.

Det er ikke acceptabelt, at en kommune ikke lovligt kan gå ind og tage hånd om de patienter, som bliver ramt urimelig hårdt af ventetider. Der er brug for en kommunal håndbremse, en nødbremse, som kan hindre borgere i at glide ned ad en social sliske.

Løgstør Kommune tog borgerens parti, og det er jeg overbevist om at indbyggerne i kommunen bakker op. Socialdemokratiet i Løgstør Kommune stod hundrede procent bag beslutningen. Vi har brug for en lovliggørelse af denne handle måde.

For relativt kort tid siden blev det offentligt kendt, at Post Danmark har tegnet forsikring, således at deres medarbejdere er sikret hurtig behandling på privathospital, hvis ventetiden er for lang i det offentlige sundhedsvæsen.

Det brød regeringen sig ikke om. SiD luftede lignende planer, det brød regeringen sig slet ikke om.

Ifølge pressen tog landets sundhedsminister et initiativ over for SiD og lovede ifølge avisen at gøre noget for SiD's medlemmer, så de ikke havde behov for at tegne forsikring. Det lovede SiD så.

Men hvorfor er det så forfærdeligt for regeringen, hvis kommunerne gør noget for de udsatte borgere, mens vi venter på, at sundhedsministeren opfylder sine mange løfter, og hvor er tilliden til kommunerne egentlig henne, når man ikke tror, at de kan forvalte en sådan nødbremsemulighed ansvarligt?

Det er jo sådan, at kommunernes optræden følges meget tæt af borgerne, og den borgmester, som vil misbruge en nødbremsemulighed, vil blive straffet skånselsløst af sine vælgere. Det er på høje tid, at vi får givet kommunerne en lovlig adgang til at tage omhyggelig hånd om deres borgere.

#### Yvonne Herløv Andersen (CD):

CD tog ikke ordet ved førstebehandlingen, så det er primært derfor, jeg går op.

Sekundært er det for at spørge fru Ester Larsen, om ikke det er igennem Amtsrådsforeningen, at problemet skal løses. Er det ikke amter-

nes forpligtelse at sørge for, at folk kan blive behandlet på hospital, så de ikke falder ud over kanten med hensyn til sygedagpengene og kommer på en langvarig forsørgelse?

Jeg er enig med Venstre i, at det er nødvendigt, at folk kan blive behandlet inden for den tidsperiode, som er fastsat, for netop at dette ikke skal ske, men det kan da ikke være kommunens opgave at skulle betale for en hospitalsbehandling. Det må da i højere grad være Amtsrådsforeningen, som jeg i øvrigt ved at fru Ester Larsen har gode forbindelser til, der i første omgang opfylder det her.

(Kort bemærkning).

**Ester Larsen (V):**

Nu er det sådan, at det danske sundhedsvæsen er lagt i nogle økonomisk meget stramme bånd, og derfor opstår der ventetid for nogle patienter. Den skal selvfølgelig afvikles.

Det her forslag går ud på, at kommunerne får mulighed for at gå ind og vurdere og tage hånd om de patienter, som bliver unødigt ramt af ventetid.

En ventetid har meget forskellige følger for de enkelte borgere. For mange mennesker betyder det ikke noget at skulle vente på en håndoperation arbejdsmæssigt, trivselsmæssigt, men det her tilfælde, som jeg har refereret til, viser en ung kvinde, som kommunen oplever er truet ud af arbejdsmarkedet, hvis ikke hun får sin behandling i tide.

Så den samlede sociale, menneskelige vurdering, som en kommune er i stand til at foretage af sine borgere, kan overlæger, som indkalder patienter, ikke udføre på samme måde. Så kommunen skal have en nødbremsemulighed, som jeg udtrykkelig siger, for at forhindre, at enkeltmennesket bliver kvast i vores systemer.

(Kort bemærkning).

**Yvonne Herløv Andersen (CD):**

Jeg er slet ikke uenig i sigtet med det, som fru Ester Larsen gerne vil, men vil bare spørge, om ikke det i langt højere grad var i Amtsrådsforeningen, fru Ester Larsen skulle bruge sine kræfter.

(Kort bemærkning).

**Ester Larsen (V):**

Det er en meget fiks pointe, fru Yvonne Herløv Andersen prøver at lancere, men i virkelighedens verden er det ikke sådan, at Amtsrådsforeningens bestyrelse sidder og visiterer patienter

til behandlinger. Det foregår ude på de enkelte afdelinger, og her, som jeg understreger, er det kommunen, der har det tætteste forhold til borgerne, og som kan forhindre den sociale deroute.

**Formanden:**

Fru Yvonne Herløv Andersen, sidste gang.

(Kort bemærkning).

**Yvonne Herløv Andersen (CD):**

Når fru Ester Larsen erkender, at Amtsrådsforeningen ikke behandler enkeltsager, så ville jeg da anbefale fru Ester Larsen heller ikke at gøre det her i salen.

(Kort bemærkning).

**Ester Larsen (V):**

Enkeltsager er fortræffelige til at belyse et systems svagheder, og slagteriarbejderens, den 21-årige kvinde fra Løgstør, historie anskueliggør, at der er et hul i vores systemer, at vores mennesker bliver kvast i det offentlige system, hvis ikke der er den mulighed for kommunen til at gå ind og tage hånd om den enkelte.

**Anni Svanholt (SF):**

I SF mener vi også, at der er behov for at få gjort noget ved urimeligt lange ventelister, men det her er bestemt ikke metoden.

Jeg må konstatere, at Venstre går ind for med det forslag her, at man bryder med det princip, man har i dag, om lige adgang til behandling, og at de, der har størst behov, skal behandles først.

Venstre går nu ind for, at en kommune altså kan sørge for, at borgerne springer ventelisten over. Det princip er vi ikke tilhængere af, og i øvrigt synes vi også, at det er en utrolig ejendommeligt facon at bruge offentlige kroner på denne her måde ved at sige, at kommunerne altså skal give deres borgere nogle fordele.

Vi synes, at de offentlige kroner skal bruges til at gøre sygehuse bedre og derfor også give de tilbud, der er behov for, til dem, der trænger aller mest. Men jeg må konstatere, at Venstre bryder med det princip med det forslag her.

(Kort bemærkning).

**Ester Larsen (V):**

Den rækkefølge, patienter behandles i på danske sygehuse, er bestemt af to principper. Den er bestemt af princippet om alvorlighed, af hvem der trænger mest, og så den rækkefølge, henvisningerne kommer til sygehuset i. Det er primært

lægelige vurderinger, der danner grundlag for rækkefølgen med hensyn til sygehusbehandling.

Det, jeg gør mig til talsmand for, er, at det skal være lovligt for en kommune at lave en samlet vurdering, at tage medmenneskelige og sociale hensyn kombineret med de lægelige behov. Det er faktisk sådan, at ligheden bør fremmes, ved at der er plads til forskelligheden dér, hvor der er nogle særlig medmenneskelige behov.

(Kort bemærkning).

**Anni Svanholt (SF):**

Altså det svar, fru Ester Larsen kommer med her, er jo ikke et svar på, at man dermed går på tværs af det princip, som vi har. Hvem skal visitere i dag? Ja, det er jo lægerne, der visiterer til sygehusene, og så er det på sygehusene, man afgør, hvem der trænger mest, og hvem der skal ind først.

Med det svar her foregøgler Venstre, at man kan gøre noget for nogle borgere, som man faktisk ikke kan gøre. Og det, der i øvrigt ligger i forslaget her, er også, at man sådan måske vil understøtte de private sygehuse, for hvis man kan få det princip indført her, sådan at kommunerne kan det, ja, så er det jo en måde at forsøge at holde de private sygehuse, som ikke har det særligt nemt, i gang på.

(Kort bemærkning).

**Ester Larsen (V):**

De folkevalgte byrådsmedlemmer i Løgstør har ikke foretaget lægelig visitation og lægelig vurdering. De har konstateret, at en af deres borgere havde behov for en operation, som ikke på nogen måde repræsenterede noget livstruende. De havde en oplysning om, at hun stod sidst i køen, fordi lidelsen ikke var alvorlig. Og de havde lavet en vurdering af, at den skæbne ville være belastende for den unge kvinde.

Der er ikke tale om, at Venstre foregøgler, at man kan gøre noget, man ikke kan gøre, som fru Anni Svanholt udtalte. Virkelighedens verden har vist, at omsorgsfulde, ansvarlige byrådsmedlemmer i Løgstør har valgt at gå deres egne veje og tage hånd om en af deres borgere.

(Kort bemærkning).

**Lone Møller (S):**

Jeg vil gerne spørge fru Ester Larsen, om det efter fru Ester Larsens opfattelse er i orden, at man, fordi man er folkevalgt kommunalpoliti-

ker i en eller anden kommune og man ikke bryder sig om en lovgivning, så blot fordi man ikke bryder sig om lovgivningen bryder den helt bevidst. Ingen folkevalgte kommunalpolitikere kan i dag være i tvivl om, at der er en lovgivning, der siger, at det er amterne, der er ansvarlige for sygehusopgaver, og at kommuner ikke kan gå ind og betale sig fra det.

Jeg synes ikke, det gør det bedre, at man, fordi man ikke kan lide loven, så bare bryder den. Vi har haft det her forslag til afstemning, jeg ved ikke hvor mange gange, i Folketinget. Der er ikke et flertal for at ændre den lovgivning. Og fordi der ikke er et flertal, så skal kommunalpolitikerne altså også respektere landets love. Eller mener fru Ester Larsen noget andet? For så er det dog lidt interessant. Så kan vi jo også bare køre, hvad vi vil, på motorvejene, fordi vi ikke kan lide at køre 110 km/t.

(Kort bemærkning).

**Ester Larsen (V):**

Jeg tror såmænd ikke, at kommunalbestyrelsen i Løgstør har noget særligt imod sygehuslovgivningen. Den tror jeg de er rimelig tilfredse med. Men nu stod de altså med et konkret levende menneske, som de følte et ansvar for, og så har de handlet ud fra borgerens interesse og ikke ud fra systemets interesse.

Jeg ved heller ikke noget om, at Socialdemokratiet er begyndt at lære af Venstre og taler om, at mennesket skal gå før pengene, og at vi siger, at mennesket skal gå før systemet.

Når man så får præsenteret sådan en sag fra virkelighedens verden, ville det være klædeligt, hvis Folketinget kunne sige: Det kunne godt være, at vores lovgivning er for rigid. Det kunne godt være, at der var behov for en lille nødbremse, så mennesker ikke kom i klemme, i stedet for at puste sig op og sige, at lov er lov, og det kan aldrig nogen siden laves om.

Venstre har fremsat det her forslag gang på gang, og det vil vi blive ved med, indtil vi oplever, at fornuften sejrer herinde.

Hermed sluttede forhandlingen.

**Afstemning**

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 48 (V, KF, DF, KRF, Mogens Andreasen (UP),

Kim Behnke (UP) og Thorkild B. Fransgaard (UP)) stemte for, 59 (S, SF, CD, RV og EL) imod.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

**9) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 70:**

**Forslag til folketingsbeslutning om helbredstjek af udlændinge, der får opholds- eller arbejdstilladelse i Danmark.**

Af Birthe Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsat 13/12 2000. Første behandling 25/1 2001. Betænkning 21/3 2001).

**Afstemning**

**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

**Afstemning**

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 48 (V, KF, DF, Mogens Andreasen (UP), Kim Behnke (UP) og Thorkild B. Fransgaard (UP)) stemte for, 59 (S, SF, CD, RV og EL) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

**11) Anden behandling af lovforslag nr. L 160: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ændring af bopælskravet i efterlønsordningen i forhold til Færøerne og Grønland m.v.).**

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).

(Fremsat 31/1 2001. Første behandling 21/2 2001. Betænkning 21/3 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

**Afstemning**

**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**10) Anden behandling af lovforslag nr. L 159:**

**Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om beskattningen af pensionsordninger m.v. og lov om delpension. (Ændringer i reglerne om efterløn og delpension som følge af ændringer i pensionsbeskatningsloven, kildeskatteloven m.v.).**

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).

(Fremsat 31/1 2001. Første behandling 21/2 2001. Betænkning 21/3 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.